

Thị trường láit Trung Quốc (dân thị trường nói ngắn gọn, là bẩn Tàu) với các chợ nông thôn Việt Nam thu mua móng trâu với giá rất cao

Gửi thi u vài dòng thi u s của GS. Vũ Cao Đàm

□

" G n h t cu c đ i, tôi đã nuôi trong lòng tình h u ngh cao c v i đ t n c quê h ng c a Đ c T h Vũ c a tôi. Tôi có lai ch là ng i g c Trung Hoa. Đ c T khai sinh ra dòng h Vũ c a tôi là m t ng i thu c dòng h Vũ xã Long Khê, huyện Phúc Điền, t nh Phúc Kiến, bên Trung Hoa.

Đ c T c a tôi là Vũ H n, đ c Vua Đ ng Vũ Tông c làm An Nam Đô h s cai tr x An Nam trong kho ng th i gian 841-843 theo Tây lịch. Ngh r i vì th t s ng v i Nhà Đ ng, Vũ H n đã v s ng n đ t v i ng i v An Nam làng M Tr ch, huyện Đ ng An, nay thu c t nh t nh H i Đ ng sinh c p nghi p, đ ng nên dòng h Vũ Việt Nam ngày nay.

□

Tôi nuôi nh ng tình c m m áp v i ng i Trung Hoa cu i nh ng năm 1930, khi tôi m i 3-4 tu i, m t vùng quê r t xa thành ph . Đó là châu Đ c Yên thu c t nh H i Ninh ngày x a, mà hôm nay v n còn gi n p s ng b ng l ng, yên bình, ngay sát thành ph Móng Cái, đó, v n còn đ u n c a hàng xóm là nh ng ng i Hoa ch t phác, đôn h u, t t a t i đèn cùng gia đình chúng tôi chia s t ng bát cháo hoa ăn v i chao và tr ng mu i ... "

Vũ cao Đàm

*

L t nhanh trên m ng nh ng ngày này, chúng ta luôn tìm đ c nhi u thông tin đ t giá:

Thị trường láit Trung Quốc (dân thị trường nói ngắn gọn, là bẩn Tàu) với các chợ nông thôn Việt Nam thu mua móng trâu với giá rất cao, th m chí nh ng cái móng t 4 chân c a m t con trâu đ c bẩn Tàu mua với giá h n h n m t con trâu. Th là nông dân Việt Nam và bẩn "trâu t c" ra s c ch t móng trâu đem bán,... v n còn l i m t con trâu th t mang bán ch . Ch m t th i gian r t ng n, bẩn chúng đã tri t phá tan hoang s c kéo c a nông dân nghèo Việt Nam. Ti p đó, dân

loan tin cho nhau, hàng lữ lái trâu tằm bên Tàu tràn qua biên giới để "tiếp thị" bán trâu. Trong cái lũ thối nát lái mồi này còn có cả kẻ tiếp thị bán trâu sứt (máy kéo). Dân tình vui lòng: Thì ra chúng thu mua móng trâu là vì nhốt thối!

Ở một nơi khác, thối nát lái Tàu đi các chợ thu mua rau hái, thối là những bọn "hội tặc" mà chỉ cần dõng trí t phá ruộng hái, một đống củi quý hiếm của Việt Nam; chúng mua râu ngô non, xúi giục nông dân trí t phá ruộng ngô mang bán, đánh vào trúng cái dây củi những người mà bọn Tàu gọi là "đồng chí t" Việt Nam; chúng thu mua mèo nhím trí t phá mất nguồn trứng chuột của lúa; rồi chúng mua củi bọ u vàng, xúi giục nông dân nuôi củi bọ u vàng tràn ngập đồng ruộng phá hoại mùa màng, tận công vào chỉ cần an ninh những thối của quốc gia "láng giềng t" Việt Nam.

Hàng tiếp thị thối nát lái Tàu xuất hiện tại Hà Giang cho đến Lâm Đồng để thu mua chè vàng, là thối chè chắt thô phôi tái, không cần chế biến. Thối nát lái Tàu mua chè vàng với giá rất cao, kích thích nông dân chắt trữ để chè mang bán. Thối là thối nát lái Tàu đã trí t h vùng nguyên liệu cho các nhà máy chè Việt Nam. Không còn con đường nào khác, các doanh nghiệp chè Việt Nam phải sang mua chè nguyên liệu tại Trung Quốc. Đến khi nông dân Việt Nam cần trứng l để đẻ chè, thì các "đồng chí t" tại bên kia biên giới, vì tình quốc tế vô sản l l mà xuất hiện, "giúp" mua giồng chè tại Trung Quốc chuyển qua cho nông dân Việt Nam.

Thâm độc hơn, chúng mà chỉ cần dõng trí thu mua dây đồng với giá cao "trên trời," dõng trí đoàn "đồng t" lũng sục chắt trữ dây đồng tại các đồng để đến cao thủ, bấm nát móng l để đến quốc gia của nước "láng giềng t" để nước này để đèn đu đi theo họ "hội t tại t ng lại." Có nói, bọn "đồng t" l vào kho ăn cắp trứng cu n dây đồng mồi "coong" mang bán, thì "các đồng chí t" lên mặt đ o đ c: "y chắt, cái gì không mua cái cu n dây đồng ăn cắp tài sản xã hội chủ nghĩa của các đồng chí tâu l!" (Chúng tôi không mua cái cu n dây đồng ăn cắp tài sản xã hội chủ nghĩa của các đồng chí đâu nhé).

Cho đến khi bọn thối nát lái Tàu đi thu mua cáp quang phi l, thì các nhà đồng c của chúng ta mồi d c phen ng ra, không hiểu bọn chúng mua cái "của n" này để làm gì. Vì mua dây đồng thì còn có thể hiểu là chúng l y nguyên liệu, những cáp quang thì thối không thể hiểu được chúng mua để làm gì? Đến khi dân nghèo l xu ng bị n chắt phá mất cáp quang viễn thông, thì mồi "ngã ng a" ra, là chúng đang phá hoại con đường huyết mạch thông tin của Việt Nam... Chết là các "đồng chí Việt Nam" nghĩ mãi không biết x th nào với những người "đồng chí t" bên nước vô sản Trung Hoa, đành phải đưa ra tòa vài thối dân nghèo "trót d" l l xu ng bị n chắt trữ cáp quang.

"Láng giềng tốt" giúp... xây dựng các công trình thủy lợi

Sau 1954, Việt Nam được Trung Quốc giúp xây dựng nhiều công trình thủy lợi

Tôi đã tiến hành một cuộc phỏng vấn với Giáo sư TTA, Viện trưởng một viện nghiên cứu thủy lợi ở Hà Nội và sự giúp đỡ thủy lợi của người "đồng chí tốt," với Giáo sư kéo tôi vào phòng làm việc và cho xem một video clip quay suốt dọc dòng sông biên giới Việt – Trung.

Trời ơi, chúng ta không thể tưởng tượng được, người "đồng chí tốt" đã làm những trò gì đâu! Các "đồng chí" xây 120 cái kè chèn chéo dòng nước trên các dòng sông biên giới, tạo những luồng nước xoáy để làm sạt lở bờ phía Việt Nam, ăn cướp đất mang về phía đất nước "láng giềng tốt" bên kia biên giới. Đất bồi sang phía bờ bên kia, các đồng chí xây nhà cao tầng và kéo giai cấp vô sản nước ta Trung Hoa đến đó.

Xem xong clip của Giáo sư TTA, tôi bàng hoàng... Tất cả các triều đại Đàng, Nguyên, Tống, Minh, Thanh, chưa có bất kỳ một triều đại nào trước Triều đại Cộng sản Trung Hoa sẽ dùng những biện pháp tàn nhẫn vậy với Việt Nam.

Việt Nam đã đi đến với những đống quặng lớn, đã đi một vài dặm lo ngại thềm mòn tàn bạo của nhiều loài động vật, nhưng có lẽ đây là ngón đòn xâm lược thâm hiểm và bần thủ u nhất của một loài động vật có não: Đống quặng Trung Cộng.

Tôi hỏi Giáo sư TTA: "Ông có thể cho biết, có công trình thủy lợi nào mà Cộng sản Trung Hoa giúp Việt Nam không chỉ để đồng ruộng "yếu tố đất" tưởng tượng như vậy không?". Ông chau mày trầm ngâm suy nghĩ hồi lâu...

"Tôi khó trả lời anh quá," Giáo sư nói với tôi như vậy.

Đến hành vi gây ô nhiễm môi trường "gien" Việt Nam

Trên đường phố và sân bay Việt Nam hôm nay tràn ngập người Trung Quốc. Tôi vừa ngồi ở sân bay Đà Nẵng. Tôi đứng hỏi trẻ, hỏi anh bạn người bên phải tôi: "Máy bay Hà Nội giờ vào chưa?", thì nghe câu hỏi tôi bị ngơ ngắc Tàu "Shen ma?" (Cái gì?). Tôi quay bên trái hỏi, thì lại nghe "Shen ma?" Tôi quay phía sau hỏi, lại thấy "Ni shuo shen ma?" (Ông nói cái gì?)... Tôi ngơ ngàng, đứng nhìn mình lạc vào sân bay Bắc Kinh.

Làng sinh viên HACINKO (Phố Nguyễn Huệ Kontum) không còn chỗ cho thuê vì hơn 500 người Trung Quốc đã "trấn" đó. Họ chen lấn trong thang máy và trong nhà ăn, thậm chí chiếm đoạt thang máy để chơi đùa leo lên leo xuống, không cho bất kỳ ai sử dụng thang máy. Người Tàu đứng đó mở hàng ăn, hàng bán quần áo, mua bán đồ đạc như một chợ Tàu. Tôi thấy sinh viên Tàu trượt patin và la ó huyên náo một góc phố... Họ làm cho tôi liên tưởng tới hai mảnh vỡ của quân Tàu Tàn ngụy tràn vào Việt Nam năm 1945... ghê rợn, bệ nhậu, ngông nghênh và láo xược.

Sao mà người Trung Quốc thấy họ bệ nhậu? Chuyện "bauxite" Tây Nguyên đã có quá nhiều người nói rồi. Tôi đứng chờ vài chuyện vớ vẩn khác: Chẳng một tí nhậu rồi gỏi Hà Nội thôi, Trung Quốc chưa làm xong Nhà máy điện HB, hàng ngàn công nhân Tàu chưa kịp rút, thì Tàu đã thấy họ làm Nhà máy điện MK, và hàng ngàn công nhân Tàu lại xuất hiện. Nhưng người Tàu từ các cơ sở sản xuất này lan tỏa khắp nơi để gieo rắc "hạt giống đỏ" cho cách mạng vô sản Trung Hoa, để cho các công ty xuất khẩu lao động Việt Nam và các công ty môi giới hôn nhân khiêu phố xuất con gái qua Tàu... Tôi có dịp trao đổi với các chủ phố trách hỏi phố này mấy nghìn Tây Nguyên, thì được biết, các chủ đang rất lo ngại, chưa biết xử lý thế nào với những con gái Tây Nguyên có bệ nhậu với công nhân Tàu (!)

Chúng ta nhìn thấy một cảnh tượng đáng đứng gợn: Đợi quân tới 5 của Trung Cộng đang ngày càng đông đảo. Cảnh cảnh báo: Khi Trung Cộng mới sáp nhập Tân Cương vào Trung Quốc, dân Hán ở đây chỉ chiếm chừng 4-5%. Sau nửa thế kỷ, dân Hán đã lên tới 45%. Tôi nhớ đã đọc ở đâu đó, chúng ta có thể rút ra một câu hỏi: "Bao giờ dân tộc Việt Nam trở thành dân tộc thiểu số trên chính đất nước mình?"

Và rồi xoa dịu bằng mấy công trình văn hóa?

Giờ đây chắc là Trung Nam Hải đã nhún ra số phận của dân chúng Việt Nam trước những hành vi xâm lược của họ, họ đã "khai niêm" cho dân Việt Nam mấy pha ngoảnh mặt: Trước hết là 30 triệu USD xây dựng ký túc xá cho Học viện Chính trị Quốc gia Hồ Chí Minh để đào tạo cán bộ cho Đảng. Tiếp đó là Cung Văn hóa hữu nghị Việt – Trung, chắc rồi đến Viện Khảo cổ học, ... và rồi không biết còn những gì nữa.

*

Viết đến đây, tôi chợt nhớ cái thời lập thanh niên chúng tôi say mê theo các nghệ sĩ ca ngòi,...
những cánh hoa mận miền bay tới đâu, tình hữu nghị của dân tộc Trung Hoa lan tỏa đến đó...
Sao mà lãng mạn.

Ngẫu nhiên, tôi nghe được bài thơ tình lãng mạn theo những "Cánh hoa mận miền" với Giáo
sĩ Phạm Huy Tiển, một nhà thơ đa chất, cũng có thời đi tu nghiệp "tỉnh tu Giáo sĩ" ở Học viện Đền
chợt Bị Kinh (đi diển Học viện Khoáng nghiệp của tôi). Giáo sĩ Tiển cũng rủ tôi: "Các
bạn nhóm hát rồi. Các nghệ sĩ cũng nhóm rồi. Cánh rừng mận miền khi xưa nằm trên đất Việt
Nam. Bên đền đa chất chúng tôi lẫn lộn quá nhiều. Cần phải thức Bên Giấc ngủ, cánh đền
chợt chúng tôi tỉnh lên đó ngủ u cựa ăn... Những rồi Trung Quốc lên chiếm, nuốt toàn bộ cánh
rừng mận miền vào lòng Tộc quốc Trung Hoa"... Và thế là những cánh hoa mận miền lại hân
nhiên bay "từ đất Trung Hoa," lan tỏa tình hữu nghị "văn hóa trẻ trung sinh" giữa hai dân tộc.

Thế mà, trong khi tôi được nghe các bạn nghệ sĩ của chúng ta ca ngòi "Hoa mận miền mận
đến đâu, lan tỏa tình hữu nghị của dân tộc Trung Hoa đến đó," thì, trong một trang mạng nào
đó, tôi lại nghe những người công nhân Bị Kinh lập luận: "Hoa mận miền bay đến đâu gieo hạt
đến đó; Cây mận miền mận ở đâu, đất Trung Hoa ở đó. Việt Nam chỉ có cây tre, làm gì có cây
hoa mận miền!."

*

Trung Hoa là một đất nước có một đế chế lãnh đạo toàn diện, tuy thế. Nhưng vậy có thể suy luận,
mà không sai lầm: Tất cả những sự kiện nêu trong bài viết này đều do các nhà lãnh đạo
công nhân Trung Quốc đưa đến những chế độ.

Chính những người công nhân Trung Hoa đã làm tan vỡ hoàn toàn tình cảm nồng ấm của những
người thu nhập thấp chúng tôi với một đất nước đã sinh ra Đức Phật Thích Ca và dòng tộc của tôi,
một đất nước, mà có thể tôi đã coi là Tộc quốc thế hai của mình.

Vũ Cao Đàm